

14

MSZ 5606

321—32

Tóth Béla

Komolyanági László

Fogyasztói ár:
Ft 1.10

Nenyaszong - bucuratő a hártyá

Halgat, halgattassék
Jézus neve Dicséretessék
Návánagy - uram!

II

Návánagy - uramtól Kérök engedelmét
Míg itten lévőktől, pedig rovideséget
Először is Dicsérjük a Jézus nevét
Adján Isten szerelemre jó Istel! napot.

III

Náráatos srivel e hajlékba jöttetem
Nelynek árnyékába, fel nevelkedtem
Benné minden kedvemet töltöttem
Most mégis mily sromosaná letttem

IV

Légy életcímek előttem folyását
Nákarom követni srivem bucurását
De miel. a sírás elvette erőmet
Nem tudok szolalni nyelvembe már többet

V

- Itt meg írni gyászos életedett
- Nem kíván virágzni a bucurászt tölled
- De akert fogtam kerembe - kezdetett.
Hirtet áltam maled, hogy szolgák helyetted

VII

Dicsérjük Jézust tchát a meny és föld teremtőjét
 Ki meg hagyta érnünk a mai nap. estejét
 Ki hivéinek ^{még} Ártós meg engedte
 Hogy e mai napot boldogul tölthesse

VIII

Excesser örvössége ar egek-tranussának
 Akí lakerzik a magas Menyországra
 Ki semiből horott a világra
 S felnevelte lányát a szent-háraságra

VIII

Isten a szent háraságot még akkor rendelt e
 Amikor ar egész világot teremtette.
 Számtalan szűrökkel beteleltette
 S ez által lelküket meg dicsőítette

IX

A Magaság belincék elbe telett kedve
 Ar egész világ elvan vele lelke
 Mert minden állatnak párja van rendelve
 Melyint Dicsétesek a Jézus szent-neve

X

Oh keserves bánat de meg emesztetted
 Istenem engemet mire teremtettek
 Kedves édesapám jai mire nevettél
 Származad árnyékával de kíresztettel.

XI

Isten után ő volt a nevelőm!
 Mint madár a fiának élelem keresőm.
 Kedves édesapám ígar gondviselőm
 Tölgye meg étet az ígar teremtőm!

XII

Szamora szívemmel ar egekre kérem
 Hogg amit vettettem, bocsára meg nékem
 Mire melto nem vagyok ozt magamis elismerek
 De szíveséget excesser köszönöm

XIII

Szameman nícek fel a magas égre
 Körzem mint rágcs hullanak a földre
 Mire szent atyám ady erőt myelmenek
 Had szolhassak egy et szamoni szülőmnek

XIV

Szülő édesanyám akinck moéból
 A világra jöttem tisztta szoromelből
 Gyengén nevelkedtem anyai kezéből
 Nem voltam kizártva soha kegyelméből

XV

Kedves édesanyám elhíremek melóled
 Nily nagy keserűség választ el tetőled
 Mert talán jobb volna meghalni
 Min Édesanya nékül maradt-

XVI

Nincs keresztesnek tőled megválasom
 Nincs nem tudom milyen lesz az új szálásom
 Edesanya nélkül való maradásom
 Ismeretlen szárnyak alatt megnugvásom

XVII

Exen a világban nincs jobb mint az édesanya
 Kí magatjának édes szavait myjta
 Sok éjjeli álmát megszakítja
 Néh a legjobb falatját is magatjának adja

XVIII

Bárcsaka jó Isten, vinné azt még végre
 Hogy az édesanyát testestől vinné fel az égbe
 Ott fizetné meg sok-sok füradságat
 Mutatná meg Szent Sime látását

XIX

Hogyha pedig az I., megtartja életét
 Áldja meg önéki minden testét minden lelkét
 Es ha majd eléri életének véget
 Nenyéi Szentek köre vigye fel a lelkét

XX

És ti kik itt vagytok igaz testvérem
 Egy anyától született kedves vérem
 Egyfa bimbajának kinyilt virágain
 Egyfa gyümölcsének megérctt magai

XXVI

Nincs hat ki tudásnak én is tudom
 Hogy a szerelemben egy menoreszág vagyon
 De az Urangyal a ittis jelen vagyon
 Jobb kekében szür korona vagyon

XXVII

Eredetve kérem az ekknek írát
 Küldje el Horatok Nemből Szent Angyalát
 Ihozza el néktek azt a szür koronát
 Mejjel meg koronázták Mennybe-Máriát

XXVIII

Kerembe a keze e-földi angyalnak
 Ki sók jót kíván alsó-felső szomszédnak
 Áron képpen másznagy uráinak
 Szent János áldását adja minden ajunkra

XXIX

Isten horád végre te szép helység
 Utadat ne alja soha az ellenség
 Igazság, Szabadság, Bőlcseré, Egység
 Vesseljen rád gondott ar élő istenség

XXX

Elgyengült az elném többet nem gondolhat
 Neglágyult a nyelvem többet már nem szolhat
 De még egyszer köszönöm annak jóságát
 Ki nem szánálta horám való váradását

XXI

Az igaz Isten áldása maradjon rajtak
 Soha soha elnehaggyon
 Végre az egekbe magához fogadjon
 Az őrök életbe nekik is részt adjon

XXII

Kedves lány barátom most feletek fordulok
 Ha rátok nézek, srínte megijulok.
 De privémbe mégis nagyon busulok
 Hogy seregetegből más utra indulok

XXIII

Lányok lányok Somoggi magaratok.
 Négg a borsárócsánál is szébek vágottak
 Szentlélek Isten adjon áldást rátok
 Kik tiszteletemre ide fáradtak.

XXIV

Úgyan mondjátok meg mit kívánjak nékik
 Niert merült könyibe sugárzó szemetek
 Niert szomorodott meg szüzek ti szemetek
 Hisz en most is jót kívánok nékik

XXV

Kívánom: hogy bajnem érjen soha
 A szeretemre ne legyen horátok mostoha
 Felja meg eir Isten, hogy akit szeretlek
 Jövöben ar legyen ki ti hittestek

Ha valaha bármit vetettem ténylekkel
 S. kísérjek tü az Isten hárába, s kérjék
 Értem az Istant imádkozva. Bő áldását adja
 Szent hazasságunkra. Induljunk el a
 Szentháromság nevében e nehéz utamon
 vezéreljen Isten.

Dérséntessék a Jézus Krisztus!